

המתנות הסודיות של יעל

מאת : עדן חדד

כל הזכויות שמורות
© 2026 עדן חדד
כל הזכויות שמורות.
אין להעתיק, לצלם, להפיץ, לתרגם ללא
אישור מראש מיוצרת הספר.

רוצים להזמין ספר משלכם?
דברו איתי וניצור יחד משהו מיוחד.

WHATSAPP: 054-6716999

טלפון: 053-4120519

דוא"ל: edenhadad219@gmail.com

יום הולדת שמח ליעלי שלנו

אהובים המון אבא אמא וארי

עוד מעט חג הסוכות,
והשנה יעל מחכה לו במיוחד.
כי בסוכות הזה היא חוגגת –
יום הלדת שלוש!

יעל כבר יודעת דבר חשוב מאוד על ימי הלדת:
יש עוגה.

יש נרות.

ויש... מתנות!

אולי בבה?

אולי משחק?

אולי ספר חדש?

בערב אמא כסתה אותה בשמיכה ולחשה:

”יעלי, לכבוד גיל שלוש מחכות לך שלוש מתנות סודיות.”

יעל מיד בדקה מתחת לכרית.

כלום.

הציצה מתחת לשמיכה.

גם כלום.

”איפה הן?!”

אמא צחקה.

”את זה תצטרכי לגלות בעצמך.”

בְּבִקֵּר אָבָא לָקַח אֶת יַעַל לִגְן הַחֹדֶשׁ.
כְּשֶׁהִגִּיעַ הַזְמַן לְהַפְרִד, יַעַל הִחְזִיקָה אֶת הַיָּד שֶׁלוֹ חֲזָק.
”אֲנִי רוֹצָה לָבוֹא אִתָּךְ לְעִבּוּדָה,” הִיא אָמְרָה.
אָבָא הִתְכּוֹפֵף וְחִבֵּק אוֹתָהּ.
”וּמָה תַעֲשִׂי שָׁם?”
יַעַל חֲשָׁבָה רָגַע.
”אֶעֱזֹר לָךְ!”
אָבָא חִיָּף וְאָמַר :
”בְּרוּרָה. אֵיךְ הִסְתַּדְּרְתִּי עַד הַיּוֹם?”
יַעַל צִחֲקָה.
אֲבֵל בְּתוֹךְ הַלֵּב הִיא עֲדִין קִצַּת הַתַּגְעָגָעָה.
הִיא נִתְּנָה לְאָבָא נְשִׁיקָה, נּוֹפֶפָה לוֹ לְשִׁלּוֹם וְנִכְנָסָה לִגְן.
זֶה לֹא הָיָה לָהּ הַכִּי קָל.
אֲבֵל הִיא עָשְׂתָה אֶת זֶה.
יַעַל חֲשָׁבָה עַל שְׁלוֹשׁ הַמִּתְנּוֹת הַסּוּדִיּוֹת.
אוּלַי עֲכָשׁוּ מִצָּאתִי אַחַת?

בְּתוֹךְ הַגֵּן רָאֵתָה יַעַל כַּמָּה יִלְדוֹת מְשַׁחֲקוֹת יַחַד.
הִיא רָצְתָה לְהִצְטָרֵף.
אָבֵל לָרְגַע הִיא קָצַת הִתְבִּיִּשָּׁה.
יַעַל הִסְתַּכְּלָה עֲלֵיהֶן.
וְאִז עַל הָרַגְלִים שָׁלָה.
”קְדִימָה, רַגְלִים, ” חֲשָׁבָה.
צֶעֶד אָחָד.
וְעוֹד צֶעֶד.
”אֲנִי יַעַל, ” הִיא אָמְרָה.
”אֲפָשֶׁר לְשַׁחֵק אִתְּכֶן?”
”כֵּן, בּוֹאִי!” אָמְרוּ הַיִּלְדוֹת.
תוֹךְ רְגַע יַעַל כָּבַר שְׁחָקָה, צִחָקָה וּפִטְפֻטָּה אִתָּן.
וְהִבִּישְׁנוֹת?
הִיא עֲדִין הִיָּתָה שֵׁם קָצַת.
רַק שֶׁעֲכָשׁוּ יַעַל כָּבַר יָדְעָה שְׁאֲפָשֶׁר לְהִתְבִּיִּשׁ—
וּבְכָל זֹאת לְנִסּוֹת.
הִיא חִיָּכָה.
הַמִּתְנָה הָרִאשׁוֹנָה נִמְצְאָה:
הָאִמָּץ שָׁלָה.

בְּהֶמְשׁוֹ הַיּוֹם יַעַל רְאֵתָה מִשְׁחָק שֶׁהִיא מִמֶּשׁ רְצָתָה.
רַק שִׁילָדָה אַחֲרֵת שֶׁחָקָה בּוֹ.
יַעַל רְצָתָה אוֹתוֹ עֲכָשׁוּ.
לֹא עוֹד מַעֵט.
לֹא אַחֲרֵי כֵן.
עֲכָשׁוּ-עֲכָשׁוּ!
הִיא הִרְגִּישָׁה אֶת הַכֶּעַס עוֹלָה לָּהּ בַּבֶּטֶן.
כְּמַעַט יֵצֵאָה לָּהּ צִעָקָה...
אֲבָל יַעַל עֲצָרָה.
”גַּם אֲנִי רוֹצָה לִשְׁחַק בְּזֶה,” הִיא אָמְרָה.
”אֲפָשָׁר כִּנְשֹׂאת תִּסְיָמִי?”
הִילָדָה הִנְהִנָּה.
יַעַל חִכְתָּה.
זֶה לֹא הָיָה קָל.
אֲבָל אַחֲרֵי קִצָּת זְמַן הִגִּיעַ גַּם הַתּוֹר שְׁלָה.
יַעַל הִתְחִילָה לִשְׁחַק וְחִשְׁבָּה:
הִי... גַּם זֹאת מִתְנָה!
הִיא הִצְלִיחָה לְהַגִּיד מָה הִיא רוֹצָה בְּמָקוֹם רַק לְכַעַס.
הַמִּתְנָה הַשְּׁנִיָּה הִיְתָה—
הַמָּלִים שְׁלָה.

אַחַר כֹּף יַעַל הַבְּחִינָה בִּילְדָה שְׂיוֹשֶׁבֶת קֶצֶת בַּצַּד.
לָרַגַע הִיא חֲשָׁבָה עַל הַחֲבֵרוֹת שֶׁלָּהּ מִנִּיר גָּלִים,
וְעַל הַחֲבֵרוֹת הַחֲדָשׁוֹת שֶׁהִיא מִכִּירָה עֲכָשׁוּ בִּגּוֹן.

יַעַל נִגָּשָׁה אֶל הַיִּלְדָּה.

”רוֹצֶה לְשַׁחַק אִתָּנוּ?”

הַיִּלְדָּה חִיָּכָה וְקָמָה.

עֲכָשׁוּ הָיוּ בַּמִּשְׁחָק עוֹד שְׁתֵּי יָדַיִם,

עוֹד שְׁתֵּי רַגְלַיִם,

וְעוֹד חֲבֵרָה אַחַת לְצַחֵק אִתָּהּ.

יַעַל חֲשָׁבָה:

אִיךָ בְּכָלֵל יֵשׁ בַּלֵּב מָקוֹם לְכָל כֹּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים?

לְחֲבֵרוֹת מִנִּיר גָּלִים,

לְחֲבֵרוֹת הַחֲדָשׁוֹת,

לְאִמָּא,

לְאָבָא,

לְאִרִי...

כַּנְרָאָה שֶׁלֵּלֵב יֵשׁ טְרִיק סוּדִי.

כָּכָל שְׂאוּהֵבִים יוֹתֵר—

הוּא פָּשוּט גָּדֵל.

אַחַר הַצְהָרִים יַעַל חֲזָרָה הַבֵּיתָה.
וּמִי חִכָּה לָהּ שָׁם?
אַרִּי!

וּמִי רָצָה בְּדִיוֹק אֶת הַצְעָצוּעַ שֶׁהִיא בֵּיד שֶׁל יַעַל?
גַּם אַרִּי.

”לא,” אָמְרָה יַעַל וְהַחֲזִיקָה אֶת הַצְעָצוּעַ קְרוֹב.
הֲרִי גַם הִיא רָצְתָה לְשַׁחֵק בּוֹ.

אַרִּי הוֹשִׁיט אֶלָּיו יָד.
יַעַל הִסְתַּכְּלָה עַל אַרִּי.

וְאֵז עַל הַצְעָצוּעַ.

הִיא חֲשָׁבָה רְגַע.
”יֵשׁ לִי רַעִיוֹן!”

יַעַל מְצָאָה עוֹד צְעָצוּעַ, הַתִּישְׁבָּה לִידּוֹ וְאָמְרָה:
”בּוֹא, אַרִּי. נִשְׁחַק בִּיחַד.”

אַרִּי חִיָּה.

וַיַּעַל הַרְגִּישָׁה מְשֻׁהוּ נְעִים בְּלֵב.

עֲכָשׂוּ הִיא כָּבֵר יָדָעָה.

זֹאת הִיְתָה הַמִּתְנָה הַשְּׁלִישִׁית:

הַלֵּב הַטּוֹב שָׁלָה.

לֹא מִפְּנֵי שֶׁהִיא תָּמִיד רוֹצָה לְשַׁתֵּף.

וְלֹא מִפְּנֵי שֶׁהִיא אֵף פַּעַם לֹא כּוֹעֶקֶט.

אֲלָא מִפְּנֵי שֶׁגַּם כְּשֶׁקֶצֶת קִשָּׁה—

הַלֵּב שָׁלָה יוֹדֵעַ לִמְצֹא דֶרֶךְ לְאַהֲב.

וְהִנֵּה הַגִּיעַ הַיּוֹם הַגָּדוֹל.
בְּסֶכָה הָיוּ קְשׁוּטִים,
שִׁירִים,
מִשְׁפָּחָה שְׁאוּהֶבֶת אֶת יַעַל,
עוֹגָה—

וַיַּעַל אַחַת שְׁכָבֶר הִיְתָה בֵּת שְׁלוֹשׁ!
אִמָּא הִתְקַרְבָּה אֵלֶיהָ וְשָׂאָלָה:
”נוּ, יַעֲלִי... פִּתְרֵת אֶת הַחִידָה?”
יַעַל חִיָּכָה.

עֲכָשׁוּ הָיָא כָּבֶר יִדְעָה.
הָיָא הִרִימָה אֶצְבַּע אַחַת.
”הָאִמָּץ שְׁלִי!”
עוֹד אֶצְבַּע.
”הַמָּלִים שְׁלִי!”

וְאִז הִנִּיחָה יָד עַל הַלֵּב.
”וְהַלֵּב הַטּוֹב שְׁלִי!”
אִמָּא חִבְּקָה אוֹתָהּ.

”נִכּוֹן. וְהִכִּי מִצְחִיק הוּא שְׁהַמִּתְנּוֹת הָאֵלָה הָיוּ אֶצְלָהּ כָּל הַזְּמַן.”
יַעַל הִסְתַּכְּלָה עַל עֲצָמָה.
”בְּתוֹכִי?”

”בְּתוֹכָהּ” אָמְרָה אִמָּא
יַעַל חִיָּכָה.

אֵיזָה מִזֵּל שְׁלֵא חִפְּשִׁיתִי אוֹתָן כָּל הַיּוֹם מִתַּחַת לַמָּטָה – חֲשָׁבָה יַעַל

עַל הָעוֹגָה חָכוּ שְׁלוֹשָׁה יָרוֹת.
אֶחָד בְּשָׁבִיל כָּל שָׁנָה שֶׁל יַעֲלֵ.
יַעֲלֵ עֲצָמָה עֵינַיִם,
חֲשֻׁבָה עַל מִשְׁאָלָה,
לָקַחָהּ אִוִּיר גָּדוֹל-גָּדוֹל — פּוֹוֹוֹו!

יָר אֶחָד כָּבָה.
יָר שְׁנֵי כָבָה.
וְהַיָּר הַשְּׁלִישִׁי?
הוּא כַּנְרָאָה הַחֲלִיט שֶׁהוּא רוֹצֶה לְהַשְׁאִיר בַּמִּסְבָּה.
כָּלֵם צַחֲקוֹ.

יַעֲלֵ נִשְׁפָּה שׁוֹב — פּוֹוֹו!
וְהַפֶּעַם גַּם הוּא כָבָה.
”אֲנִי בֵּית שְׁלוֹשׁ!” קִרְאָה יַעֲלֵ בַגְאָוָה.
אִמָּא חִבְּקָה אוֹתָהּ.
וּבִיּוֹם הַהֶלֶדֶת הָזֶה יַעֲלֵ גִלְתָּה מִשְׁהוּ חֲשׁוֹב:
כִּשְׁהִיא גִדְלָה,
גַּם הָאִמָּץ שָׁלָה גִדֵּל,
גַּם הַמְּלִים שָׁלָה גִדְלוֹת,
וְגַם בַּלֵּב שָׁלָה יֵשׁ מְקוֹם לְעוֹד וְעוֹד אֲהַבָּה.
וְהַמִּתְנּוֹת הָאֵלָה?
הֵן יִמְשִׁיכוּ לְגִדֵּל אֶתָּה —
גַּם הַרְבֵּה אַחֲרֵי שֶׁהָעוֹגָה תִּגְמָר.

יַעַל חוֹנְקֶת יוֹם הַלֵּלֶת שְׁלוֹשׁ,
וְהִיא כְּבֹר יוֹדַעַת שְׁבִיּוֹם הַלֵּלֶת מִקְבָּלִים מִתָּנוּת.
אֲבָל הַשָּׁנָה מִחֲכוֹת לָהּ שְׁלוֹשׁ מִתָּנוּת קֶצֶת אַחֲרוֹת...
אִי אֶפְשָׁר לַעֲטֹף אוֹתָן,
אִי אֶפְשָׁר לְמַצֹּא אוֹתָן מִתַּחַת לַמָּטָה,
וְאַפְלוּ לֹא מִתַּחַת לַכָּרִית!

בְּדֶרֶךְ אֶל הַגֶּן הַחֲדָשׁ, בֵּין גִּעְגּוּעַ לְאַבָּא, חֲבֵרוֹת
חֲדָשׁוֹת, רִגַע שֶׁל כַּעַס וּמִשְׁחָק עִם אָרִי, יַעַל יוֹצֵאת
לְגִלוֹת אֵיפֹה מִסְתַּתְרוֹת שְׁלוֹשׁ הַמִּתָּנוּת הַסּוּדִיּוֹת
שָׁלָה.

סֶפֶר אִישִׁי, חֵם וְשׁוֹבֵב עַל יְלָדָה שֶׁגִּדְּלָה בְּעוֹד שָׁנָה

—

וּמִגִּלָּה שְׁבִתוֹכָה גִּדְּלוּ הָרַבָּה יוֹתֵר מִשְׁלוֹשָׁה יָרוֹת עַל
עוֹגָה. ♥